

ת"פ 23510/03/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלשמאסנה, מוחמד עיאש, מעתצם שיך, פאהד סוב לבן, מחמד חדור

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 23510-03-17 מדינת ישראל נ'
אלשמאסנה(עציר) ואח'
ת"פ 42030-06-17 מדינת ישראל נ' חדור(עציר)

בפני כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוחמד אלשמאסנה (עציר)
2. מוחמד עיאש (עציר)
3. מעתצם שיך (עציר)
4. פאהד סוב לבן (עציר)
5. מחמד חדור (עציר)

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

כתב האישום הוגש נגד חמשת הנאשמים בשל אירוע מיום 24.2.17, אז התפרצו או סייעו לאחרים להתפרץ לדירות מגורים בעיר שוהם.

במסגרת הסדר טיעון, הורשעו הנאשמים בעבירות המיוחסות להם, בהתאם להודאותיהם.

כתב האישום המתוקן מלמדנו כי ביום 16.9.16 נגנב רכב מסוג ניסן מרחוב בר אילן בירושלים ולוחית הרישוי שלו הוחלפה.

בהמשך, עובר ליום 24.2.17, קשרו הנאשמים קשר להתפרץ לדירות מגורים בעיר שוהם ולבצע גניבה. לשם כך, קיבלו לידיהם את רכב הניסן הגנוב והצטיידו בכלי פריצה מסוג לום, מברג וקטר מגזרי. הנאשמים 1-3 ו-5 אף נכנסו לשם כך לישראל, בלא שבידיהם אישור לכך.

ביום 24.2.17 בשעה 19:45 או בסמוך לכך הגיעו הנאשמים לשוהם באמצעות רכב הניסן ורכב מסוג פורד אשר בבעלותו של הנאשם 4.

הנאשמים 1 ו-2 התפרצו לביתם של ענת גרישפן ועומר כהן בשוהם בכוונה לבצע גניבה והנאשם 3 סייע בידם.

עמוד 1

לצורך הכניסה לדירת המתלוננים, טיפסו נאשמים 1 ו-2 למרפסת הדירה ופתחו את ויטרינת הסלון. הם חיטטו בארונות, בשידות ובמגירות הבית והוציאו את כל תכולתם. הנאשמים הסירו ציפה של כרית אשר הייתה מונחת על מיטה ומילאו אותה בציוד אשר נטלו מהבית הכולל תכשיטי זהב, מחשבים ניידים, שעונים, נעליים, בשמים, משקפיים, תעודות צבאיות, ארנק ובו 50 ₪ ובגדים.

באותן נסיבות, התפרץ הנאשם 3 לביתו של יהודה ווינט הגר בשכנות למתלוננים, בסיועם של הנאשמים 1 ו-2. לצורך כניסתו לדירה, פתח הנאשם 3 בצוותא את תריסי הבית וכן את דלת ההזזה מזכוכית אשר הייתה נעולה. לאחר מכן נטל מהבית בצוותא ציוד הכולל 900 ₪, שני מחשבים ניידים, מחסנית של אקדח גלוק וחלקי אקדח, מצלמת קנון, תכשיטי זהב, ארנק, תיק, בושם, מטען נייד ופרטי ביגוד שונים.

בהמשך מתואר, כי הנאשמים העמיסו בצוותא חלק מהרכוש הגנוב על רכב הניסן ונסעו מהמקום, כאשר נאשם 5 נוהג יחד עמו ונסעו ברכב נאשמים 1-3. הנאשם 4 נהג ברכב הפורד ונסע מהמקום.

כאשר הבינו הנאשמים כי שוטרי בילוש אשר נכחו במקום מבקשים לעצרם, נסע הנאשם 5 לאחור במהירות ופגע ברכב ברלינגו שהיה מאחוריו ובו היו בלשי משטרה.

הנאשם 1 יצא מן הרכב, החל במנוסה, לא שעה לקריאות השוטר לעצור והמשיך בריצה. בהמשך, התנגד למעצרו בכך שניסה להלום בו באמצעות ידיו, עד אשר הצליח השוטר להשתלט עליו ולעצרו ומצא בכיסו מכנסיו החזיק הנאשם חלק מהרכוש הגנוב משתי הדירות, זוג כפפות וחם-צוואר.

באותן נסיבות, יצא נאשם 2 מן הרכב, הפריע לשוטר ותקף אותו בשעה שהשוטר קרא לו: "**עצור משטרה לא לזוז**" וזאת בכך שדחף אותו לתוך שיחים סמוכים. בהמשך, הפריע הנאשם לשוטר ותקף גם בלש נוסף שצעק לו: "**עצור משטרה**" בכך שבעט ברגלו בחוזקה.

באותן נסיבות הפריע הנאשם 3 לשוטר בעת מילוי תפקידו בכך שנמלט מהרכב, תוך שהבלש ניסו קטנוב רודף אחריו באופן רגלי וקורא לעברו: "משטרה אתה עצור לא לזוז", ואילו זה לא שועה לקריאותיו. בהמשך תקף נאשם 3 את השוטר בכך שבעט באמצעות רגלו הימנית במצחו של השוטר והמשיך בריצה. במהלך מנוסתו, הכשיל הנאשם 3 שוטר בעת מילוי תפקידו, בכך שהשליך מידי זוג כפפות שחורות וטלפון סלולרי. בהמשך, הדביק השוטר את הנאשם וביקש לעצרו. הנאשם ניסה להשתחרר כל העת, תוך שהיכה ותקף שוב את השוטר באגרופיו.

הנאשם 5 נמלט מן הרכב, תוך שהבלש איתי מלכא רודף אחריו באופן רגלי וקורא לו לעצור. נאשם 5 לא שעה לקריאות השוטר לעצור, טיפס על גדרות, נכנס לחצרות בתים פרטיים, עד אשר הבלש איתי הגיע אליו. בהמשך, הוציא גז מדמיע וריסס אותו לפניו של השוטר, אשר חש כתוצאה מכך תחושת שריפה בפניו ובעיניו.

בגין כך הורשעו כל אחד מהנאשמים 1, 2 ו-3 בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, התנגדות למעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר דין (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט, התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, סיוע להתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, גניבה, סיוע לגניבה, קשירת קשר לעשות פשע והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 406(ב), 406(ב), 31+32, 384, 499(א)1 ו-409 לחוק העונשין, תשל"ז-1977(להלן: "חוק העונשין").

נאשם 4 הורשע בעבירות של סיוע להתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, סיוע לגניבה וקשירת קשר לעשות

פשע.

נאשם 5 הורשע בעבירות של סיוע להתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, סיוע לגניבה, קשירת קשר לעשות פשע, התנגדות למעצר וכן בנהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תש"ל-1970. בסיכום העבירות בהן הורשע לא נמנתה עבירה של שהיה בלתי חוקית, אולם בגוף כתב האישום מצוין שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין.

הנאשם 5 צירף לתיק זה את ת"פ 42030-06-17, הודה והורשע גם בעבירות המיוחסות לו בו (להלן: "התיק המצורף").

מכתב האישום המתוקן בתיק המצורף עולה כי ביום 10.4.17 סייע הנאשם לאדם אחר להתפרץ לביתו של מר יצחק כהן-פור בירושלים בכוונה לבצע גניבה. ההתפרצות לבית בוצעה על ידי עקירת הסורג של חלון פינת האוכל, החדרת חפץ חד ופתיחת החלון, הרמת התריס וכניסה דרך החלון.

בהתפרצות זו נגנבו מהדירה כספת אשר נעקרה ממקומה והכילה כסף מזומן ותכשיטים בסכום שאינו ידוע במדויק ובבית נזרע הרס רב.

הכספת הייתה מחוברת לקיר והאחר עקר אותה והוריד אותה במדרגות, וכתוצאה מכך- שבר את מדרגות הבית. כמו כן חיבל האחר במערכת האזעקה של הבית.

באותה עת שהה הנאשם שהינו תושב האזור בישראל, מבלי שהחזיק אישור כניסה או שהייה כדין.

לאחר שהנאשם הודה בביצוע המעשים, הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום זה: סיוע להתפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה, סיוע לגניבה, סיוע להיזק לרכוש במזיד וסיוע להחזקת מכשירי פריצה וכן עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

הסדרי הטיעון לא כללו הסכמה לעניין העונשים, אולם ב"כ המאשימה ציינה כי כעבירות על תנאי יכללו גם עבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו וגם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ב"כ הנאשם 5 ציין כי מוסכם על הצדדים כי עונשו של הנאשם צריך שיהיה פחות מעונשם של ארבעת הנאשמים האחרים, בכפוף לקשיים ראייתיים שהועלו בפני בית המשפט והקיימים ביתר שאת בעניינו.

טיעוני המאשימה לעונש

באת כוח המאשימה, עוה"ד שיר קמה, הדגישה בטיעוניה לעונש את הערכים המוגנים של שמירה על ביטחון הציבור, על רכוש ועל הזכות לפרטיות, שקט ושלווה ללא חדירה למבצרים- ערכים שנפגעו במקרה זה באופן קשה. עוד ציינה את הפגיעה בזכותה של מדינת ישראל לקבוע מי יבוא בשעריה ולמנוע את כניסתם של אלה המבקשים לבצע עבירות.

ב"כ המאשימה הגישה את העתק המרשם הפלילי של כל אחד מהנאשמים.

אשר לנאשם 1 ציינה כי לחובתו שלוש הרשעות קודמות בעבירות ונסיבות דומות, בגין ריצה בעבר עונשי מאסר

ממושכים ושלושה מאסרים מותנים מאותו גזר דין תלויים ועומדים נגדו.

בהתחשב בעבירות המיוחסות לו, טענה ב"כ המאשימה שהמתחם הכולל לגביו נע בין **24 ל-48** חודשי מאסר, כאשר הוא נמצא **ברף הבינוני** לאור עברו, וביקשה להשית עליו **36** חודשי מאסר בפועל, הפעלת התנאים במצטבר וחופף, כך שהתנאי הארוך במצטבר, וסך הכל ירצה הנאשם **42** חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס משמעותי ופיצוי שישקף את הפגיעה שנגרמה למתלוננים.

לגבי נאשם 2 ציינה ב"כ המאשימה, כי לחובתו שלוש הרשעות קודמות באותו התחום. הוא ירצה בעבר עונשי מאסר ולחובתו שני מאסרים מותנים מאותו גזר דין. לטענתה, אמנם עבירת תקיפת השוטר נמחקה מכתב האישום, אולם עדיין במעשיו יש פגיעה בשוטרים. לגביו טענה כי מתחם הענישה הכולל נע בין **32 ל-48** חודשי מאסר, והוא נמצא ברף הבינוני לאור עברו הפלילי והמאסרים המותנים בני ה- 5 ו-12 חודשי מאסר, ועל כן ביקשה להפעיל את התנאי בחופף ובמצטבר כך שהארוך מביניהם ירצה במצטבר במצטבר וסך הכל ירצה הנאשם **48** חודשי מאסר, וענישה נלווית כאמור ביחס לנאשם 1.

ביחס לנאשם 3 ציינה ב"כ המאשימה, כי המתחם לגביו נע בין **32-48** חודשי מאסר, ומאחר שאין לחובתו עבר פלילי, הרי שעונשו נמצא בתחתית המתחם ויש להשית עליו 32 חודשי מאסר, וענישה נלווית.

אשר לנאשם 4 טענה ב"כ המאשימה כי בניגוד לנאשמים האחרים, הוא שווה כדין בישראל ולו מיוחסות שתי עבירות של סיוע לגניבה וקשירת קשר. לחובתו חמש הרשעות קודמות, אך לא עומד נגדו מאסר על תנאי, ולכן המתחם הכולל בעניינו נע בין **18 ל-36** חודשי מאסר. בשל עברו הפלילי הוא נמצא ברף הבינוני, ועל כן ביקשה להשית עליו **24** חודשי מאסר בפועל.

לגבי נאשם 5 טענה ב"כ המאשימה כי לחובתו הרשעות רבות ולחובתו מאסר מותנה בן 12 ו-6 חודשי מאסר. בניגוד לנאשמים האחרים, יוחסה לו גם נהיגה בקלות ראש, לאחר שהוא פגע ברכב המשטרתי בשעה שהשוטרים שהו ברכב ולכן, מעבר לפגיעה בשלטון החוק, יש במעשיו גם סיכון ממשי. לשיטתה, מתחם העונש ההולם לגביו הוא בין **28-50** חודשי מאסר בפועל, והנאשם מצוי ברף הבינוני-גבוה, ולכן ביקשה להשית על הנאשם **36** חודשי מאסר בפועל. בניגוד לאחרים, ביקשה שלא יופעל התנאי כולו, ובסך הכל יוטלו על הנאשם **54** חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה התייחסה לתיק המצורף לנאשם, בו הורשע בכך שסייע לאחר להתפרץ לביתו של יצחק כהן רבניפור, תוך שהוא שווה בישראל שלא כדין. נוכח חומרת המעשה והפגיעה שנגרמה לדיירי הבית, כפי שעלה מעדות המתלונן, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם אישום זה נע בין **12 ל-24** חודשי מאסר בפועל, וביקשה למקם את הנאשם ברף הבינוני-גבוה, ולהשית על הנאשם **20** חודשי מאסר בגין כך.

טיעוני הסניגוריה לעונש

בא כוח הנאשם 1, טען כי מדובר בנאשם שנשוי ואב לחמישה ילדים, אשר הוא מפרנסם היחיד. לדבריו, הנאשם משויך לרמה סוציו-אקונומית נמוכה והוא מעוניין לסיים אתה טיפול בתיקדן, לרצות את עונשו ולחזור לחיק משפחתו. עוד הוא עותר בטיעונו ללקיבוע מתחמים עונשיים נפרדים לנוכח הזמן הקצר אשר חלף ממקרה אחד למשנהו ועל כן הוא מבקש להסתפק בימי מעצרו, כאשר מאסרו המותנה, כן לשיטתו, צריך שירוצה בחופף לכל עונש אחר.

ב"כ נאשם 2 מסר כי ניהל עם הנאשם שיחות רבות, והנאשם הפנים את כי מעשיו גוררים הפסדים ומחירים אישים כבדים. הנאשם הפסיד את פרנסתו, את משפחתו ולא הרוויח דבר מהעבירות שביצע. הנאשם הצהיר בפניו שלעולם לא ישוב על המעשים והוא הבין שכל רצונו הוא לצאת ולפרנס את ילדיו בכבוד, ולכן על אף שלחובתו עבר פלילי, אין צורך בהרתעתו. במשך חמש שנים הנאשם היה אסיר, מנותק מילדיו ועתה אשתו מבקשת להתגרש ממנו והוא מעוניין בטיפול ושיקום חייו. על מנת לתת לו הזדמנות נוספת, ביקש הסיניגור לקבוע לנאשם מתחם זהה לשאר הנאשמים, להתחשב בתנאים ולמקמו ברף הנמוך.

ב"כ נאשם 3 טען כי בכל מתחם שייקבע, הנאשם צריך להיות ברף הנמוך שלו. לטענתו, כל הרכוש שנגנב הוחזר ואין מחלוקת שהמשיבים קיבלו "מכות רצח" מהשוטרים, וזאת יש לקחת בחשבון בעת גזירת הדין. לדבריו, אין במקרה זה קשירת קשר, שכן לא מדובר במקרה של מעשים מתוכננים ולכן מתחם הענישה נע במקרה זה בין 6 ל-18 חודשי מאסר, כאשר ביחס לנאשם 3 יש להסתפק בשישה חודשי מאסר (הנאשם עצור מחודש פברואר).

ב"כ נאשם 4 טען כי הנאשם לא פרץ לאף אחת מהדירות, אלא נהג ברכב. לדבריו, כתב האישום תוקן והנאשם הואשם בסיוע בשל בעיית זיהוי ונאשם זה. בניגוד לאחרים, נאשם זה שהה בישראל כדן, הוא אינו מואשם בתקיפת שוטרים, אין לו מאסר על תנאי ועברו הפלילי רחוק, משנת 2009. מדובר באדם נשוי, אב לשני ילדים קטנים, אשר לקח אחריות והודה בפתח משפטו למרות שהיה לו סיכוי טוב במשפט, ולכן ביקש הסיניגור להטיל על הנאשם בין מספר חודשים לתשעה חודשים.

ב"כ	הנאשם	5,	טען	בפתח	דבריו	כי
הנאשם הודה במיחוס לזונוט לאחריות על מעשיו ולאף שקשיים ראייתיים רבים קיימים בחומר הראיות בתיקדן, ומשום כך הוא סבור כי בשל שינוי העבירה המיחוסת לנאשם, הרישעונו שצריך לעמוד על מחצית מעונשם שלהם אחרים על כן הוא מבקש להקל בעונשו.						

הנאשמים ככלל, הביעו צער על מעשיהם, וביקשו רחמים בעת גזר דינם. חלקם אף הגישו מכתבים מטעמם אשר מגוללים את צערם ואת צער משפחתם בשל התמשכותו של התיק דן ובשל הריחוק הכפוי ממשפחתם.

עדות לעניין העונש

המאשימה הזמינה את מר יצחק כהן פור, המתלונן בכתב האישום התיק המצורף, למתן עדות. מר כהן פור העיד כי בכספת שנגנבה מביתו היו מיליון שקלים במזומן אותם ייעד לרכישת דירה חדשה. מאחר שאינו מבוטח, לא קיבל החזר מחברת הביטוח, ופוצה רק עבור הנזק שנגרם למדרגות ביתו. הוא סיפר כי שבועיים לפני הפריצה עבר ניתוח מעקפים ולכן לא היה בביתו ומלבד הנזק הכספי שנגרם לו, בקיר ביתו נפערו חורים וסורגים נעקרו בשל הפריצה. עוד סיפר מר כהן פור, כי בתו הנכה הנעזרת להליכתה בסטנדים (תומכים), לא יכלה לעלות במדרגות בשל הנזק שגרמו להן הפורצים, ומאז הפריצה היא פוחדת להישאר בבית לבדה, וכך גם רעייתו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

כתב האישום מייחס עבירות שונות למספר נאשמים, אך כל העבירות הן חלק מהתרחשות עבריינית אחת שאליה

הנאשמים חברו ואשר התרחשה סביב מועד ההתפרצות, ומשכך יש לקבוע מתחם אחד לכל העבירות. יחד עם זאת, בשים לב לכך כי לחלק מהנאשמים מיוחסות עבירות מסוימות ולאחרים עבירות אחרות וכן מספר העבירות המיוחסות לכל אחד מהם שונה, הרי שגם המתחם העונשי ההולם לכל אחד מהם שונה במקצתו אך דומה ברובו, ומשכך אפריד בהמשך את עניינם בקביעת המתחמים העונשיים, בהתאם להבחנות אלו.

חלק מהנאשמים ביצעו את העבירות לאחר שנכנסו לישראל שלא כדין. בעבירה זו, מוגן הערך הציבורי של ההגנה על גבולות המדינה ושמירה על הסדר הציבורי. כידוע, גם בעבירה זו קיים מדרג חומרה ובהתאמה מדורגת גם הענישה, ואין דינה של כניסה תמימה לישראל או כניסה לצורך פרנסה ככניסה שלא כדין שמטרתה פשיעה.

בעבירות הגניבה והסיוע להן מוגן הערך החברתי של הגנה על זכות הקניין אשר קיבלה ביטוי ומעמד של זכות יסוד חוקתית בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

בעבירות ההתפרצות והסיוע להן, מוגן בנוסף לכך גם הערך החברתי של הגנה על הפרטיות, הביטחון והשלווה של בעלי הבתים, שכן קיים חשש שכניסת הפורצים לבית המגורים תוביל למפגש פתאומי ביניהם ובין בני הבית, אשר עשוי להסתיים בעימות אלים ופגיעה בגוף ובנפש, כפי שארע במקרים רבים.

מעבר לסכנה לבעלי הבית, סיכון חייהם וביטחונם האישי, יש ליתן את הדעת גם לחילול פרטיותם ותחושת מוגנותם בדלת אמותיהם.

בעבירה של התנגדות למעצר מוגן הערך של שמירה על הסדר הציבורי ועל מלאכת השוטרים האמונים על אכיפת החוק. נוסף להכשלת עבודתם של השוטרים בעת מעצר, עבירה זו נושאת בחובה גם סכנה לחיי השוטרים, שלומם ובריאותם.

בעבירה של נהיגה בקלות ראש מוגן הערך של שמירה על ציבור המשתמשים בדרכים מפני נהגים פוחזים, אשר בנהיגה שכזו מסכנים את שלום הציבור.

בשלב זה יופרד הדיון בהתאם לחלקם של הנאשמים בפרשה והעבירות המיוחסות לכל אחד מהם.

נאשמים 1-3

נאשמים אלה הורשעו בכל העבירות המנויות כאן, למעט עבירה של נהיגה בקלות ראש.

חלקו של כל אחד מהם בפרשה, מתחיל עם כניסתם לישראל שלא כדין לצורך ביצוע העבירות. יצוין, כי הנאשם 1 קיבל אישור כניסה לצורך ביקור אסירים בלבד, וניצל את האישור המוגבל אשר ניתן לו לצורך כניסה לישראל למטרה נלווה.

כך או כך, מדובר בשלושה נאשמים אשר עברו את גבולות המדינה שלא כדין, ואשר מטרתם היא לבצע את העבירות, לפגוע באזרחי ישראל, בביטחונם ובקניינם.

עובר להתפרצויות לבתים, חברו הנאשמים 1-3 לנאשמים 4-5 לצורך ההתפרצויות והגניבות מהדירות, הכינו מראש כלי רכב אשר יסיעו וימלטו אותם אל הדירות ומהן, לפני ואחרי ביצוע המעשים, וכן הצטיידו בכלי פריצה, כך שמדובר

בהתארגנות של מספר עבריינים יחד לצורך ביצוע העבירות ובעבירות שתוכננו בקפידה קודם לכן. אציון, כי מסיבה זו הודו והורשעו חמשת הנאשמים בעבירה של קשירת קשר, ועל כן לא ניתן לקבל את הטענה אשר נשמעה לפיה לא מדובר באירוע שתוכנן מראש.

הנאשמים 1-3 היו הדומיננטיים מבין חמשת הנאשמים, ובהתאמה הורשעו בביצוע העבירות העיקריות, בשונה משאר הנאשמים. הם אלה אשר חדרו לתוך הדירות בשעות ערב מוקדמות, בהן סביר להניח שבעלי הבית נמצאים בדירה, וצפוי כי יתרחש מפגש מסוכן בין הפורצים ובינם. נאשמים אלה הם אשר התפרצו לדירות באמצעות פתיחת חלונות, חיטטו בחדרי הדירות הפרטיות, בחפציהם האישיים של בעלי הדירות וגנבו חפצים רבים ויקרי ערך.

שווי הרכוש שנגנב ואשר כלל תכשיטי זהב ותכשיטים יקרי ערך נוספים, מחשבים ניידים, תעודות ומסמכים אישיים ועוד כיו"ב, מלמדים כי הפגיעה הקניינית בבעלי הדירות רבה. מעבר לפגיעה ברכוש, שאותה ניתן להעריך או לכמת, מדובר גם בחפצים שסביר להניח שהם בעלי ערך רגשי למתלוננים, ובהנחה שאלה לא נמצאו ולא הושבו לבעליהם, הרי שמדובר בנזק מיוחד שלא ניתן להעריך את שווי.

יצוין כי בין החפצים אשר נגנבו היו גם מחסניות וחלקי אקדח, ומכאן שנוצר חשש בשל השימוש שייעשה בהם בידיהם של הנאשמים.

מעבר לשלילת קניינים של בעלי הדירות, חילול הנאשמים את פרטיותם כאשר התפרצו לביתם וחיטטו בחפציהם האישיים, וודאי פגעו בתחושת הביטחון האישי של כל אחד מדיירי הבית, נוכח החדירה הגסה לפרטיותם.

כל אלה לא עמדו לנגד עיניהם של הנאשמים, אשר המניע היחיד למעשיהם היה בצע כסף.

למרבה הצער, האירוע החמור לא הסתיים בהתפרצות וגניבה, ומשהבחינו הנאשמים כי בלשי המשטרה בעקבותיהם, הוסיפו עוד למעשיהם הרעים: שלושת הנאשמים יצאו מהרכבים והחלו במנוסה. קריאות השוטרים לעברם לעצור, לא הועילו, והנאשמים לא חדלו ממנוסתם.

הנאשם 1 התנגד למעצרו בכך שניסה להלום בשוטר, הנאשם 2 דחף את השוטר לתוך שיחים ובעט בשוטר אחר בחוזקה ברגלו, ואילו הנאשם 3 בעט במצחו של השוטר והמשיך בריצה. כאשר תפס אותו השוטר, היכה הנאשם 3 את השוטר באמצעות אגרופיו שוב ושוב.

התנגדות הנאשמים למעצרים הייתה אלימה ואקטיבית. לא רק שהם נסו מהשוטרים, אלא התנגדו למעצרים תוך מהלומות, דחיפות ובעיטות בשוטרים- ובכך גילו בוז וזלזול משועים למשטרה, לשוטרים ולמה שאלה מייצגים- החוק. החשש שמא יאונה רע לשוטרים לא הטריד אותם והם פעלו באלימות משולחת רסן כשמטרתם להימלט ולא לתת את הדין על מעשיהם.

בנסיבות אלה מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, **נע מתחם הענישה לנאשמים אלה בין 16 ל-32 חודשי מאסר ועונשים נלווים.**

נאשמים 4 ו-5

נאשמים 4 ו-5 הואשמו בעבירות **סיוע** להתפרצות וגניבה, וחלקם במעשים אלה הוא בהסעת הנאשמים 1-3 אל הדירות ומהן, בטרם ולאחר מעשה, בשני רכבים נפרדים, אחד מהם גנוב.

הסעת הנאשמים 1-3 לדירות המגורים מהווה סיוע מהותי לביצוע העבירות. היא אפשרה את הגעת הנאשמים לדירות ואת הברחתם מהן לאחר מכן, כשהרכוש הגנוב שבידיהם הועמס על הרכב שבו נהג נאשם 5.

לאחר שהנאשמים 1-3 נכנסו לרכב הניסן, נסע הנאשם 4 מהמקום ברכב הפורד, כך שחלקו של נאשם זה בפרשה בא לסיומו בשלב זה של האירוע. מסיבה זו הוא הורשע, כאמור, בעבירות של סיוע להתפרצות וגניבה וקשירת קשר לעשות פשע ולא בעבירות נוספות, כאחרים. הנסיבות האמורות לעיל באשר לביצוע העבירות נכונות לגביו, באופן זה שהוא סייע לביצוע אותן עבירות בהסעת הנאשמים ובליוויים, ובהתאמה ייקבע המתחם ההולם את חלקו.

חלקו של הנאשם 5 מנגד, לא תם בשלב זה. משגילו הנאשמים שבלשי המשטרה בעקבותיהם, הנאשם 5 נהג בקלות ראש, נסע לאחור ופגע ברכב שהיה מאחור ובו היו בלשי המשטרה. בכך סיכן את השוטרים, כשלנגד עיניו מטרה אחת והיא - הימלטות מאימת הדין.

לאחר שהנאשמים 1-3 יצאו מהרכב ונמלטו רגלית, נמלט גם הנאשם 5 מן הרכב. גם הוא לא שעה לקריאות השוטר לעצור, הוא טיפס על גדרות ונכנס לחצרות בתים פרטיים, וכאשר השוטר הגיע אליו, תקף אותו באמצעות גז מדמיע וריסס את פניו וגרם לו תחושת שריפה בפניו ועיניו.

מעשיו של הנאשם 5 הם מעשים בוטים שיש בהם הפגנה נועזת של חוסר מורא מהחוק, זלזול בשוטרים וקריאת תיגר על החוק ונציגיו. הנאשם 5 סיכן את השוטרים באופן נהיגתו, בהתנגדותו האלימה למעצר וסיכן גם עוברי אורח תמימים, שעה נכנס, תוך הימלטותו לחצרות בתים פרטיים. כל זאת עשה הנאשם כמובן כהמשך ישיר לעבירות הסיוע להתפרצות ולגניבה.

בהתחשב בכך, ולאחר עיון בפסיקה ובענישה הנוהגת, אני קובע כי **מתחם הענישה נע בעניינו של הנאשם 4 בין 8-16 חודשי מאסר ואילו בעניינו של הנאשם 5 נע אף הוא בין 8 ל-16 חודשי מאסר.**

מתחם העונש ההולם בתיק המצורף - לנאשם 5

בתיק המצורף הורשע הנאשם בסיוע לאותן עבירות הנזכרות בתיק העיקרי, כשהפעם הורשע גם בעבירה של סיוע להיזק בזדון וכניסה לישראל שלא כחוק.

כאן סייע הנאשם לאדם אחר להתפרץ לבית מגורים אחר בירושלים, ומהבית נגנבה כספת, כסף ותכשיטים שהחילה. כמו כן- גרמו העבירות לבית נזקים והרס משמעותי.

גניבת כספת היא מעשה אשר יש בו פגיעה מיוחדת כיוון שהיא שוללת את בעלותו של הנפגע בדיוק מאותם חפצים אשר הוא ביקש להגן עליהם. כאשר תוך כדי המעשה גורמים העבריינים נזקים לבית- הרי שהמעשה חמור אף יותר.

נראה שגם כאן מדובר במעשה אשר תוכנן מראש, לאחר שהנאשם חבר למבצע העיקרי של העבירות, וחלקו של הנאשם במרבית העבירות באישום זה, הינו בסיוע לביצוען.

בהתחשב בנסיבות אלה, נע מתחם הענישה עבור אירוע זה בין 7 ל- 14 חודשי מאסר בפועל.

העונשים המתאימים

בהתאם לסעיף 40 יא לחוק העונשין, בעת גזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ולכן העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים יגזר בהתאם לנסיבות המיוחדות לו.

לזכות הנאשמים שקלתי את העובדה כי הודו בעבירות המיוחסות להם ונטלו אחריות לביצוע המעשים. גם לגילם הצעיר של הנאשמים 3 ו-5, בני ה- 25 ו-26 שנים והצעירים שבנאשמים, ניתן משקל, וכך גם לשאר נסיבותיהם האישיות כפי שפירטו בפניי הסניגורים בטיעוניהם לעונש.

מאידך, לחומרה ולחובת כל הנאשמים, למעט הנאשם 3, עמד עברם הפלילי שעבור חלקם הינו מכביד עד מאוד.

לחובת הנאשם 1 שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש של התפרצות, גניבה ועוד וכן כניסה לישראל שלא כחוק, כאשר העבירה האחרונה בוצעה בשנת 2015. הוא ריצה בגין עבירות אלה מאסרים ממושכים בפועל במשך עשרות חודשים במצטבר, ואם לא די בכך את העבירות שלפניי ביצע שעה שתלויים ועומדים נגדו שלושה עונשי מאסר מותנים שהינם ברי הפעלה: **חודשיים** על עבירות לפי חוק הכניסה לישראל, **3** חודשים על עבירות רכוש מסוג עוון ו- **6** חודשים על עבירות רכוש מסוג פשע (גזר דין בת"פ 14-05-46398, בית משפט השלום בירושלים, מיום 16.2.15).

החזרה על העבירות הדומות במהותן מגלה כי לפניי נאשם שבחר בביצוע העבירות כדרך חיים. הוא מסכן את הציבור שוב ושוב, פוגע ברכוש הציבור ונכנס לישראל פעם אחר פעם במטרה לבצע עבירות.

בשכלול נתוניו של הנאשם כפי שהוצגו לפניי בידי הסניגור וכפי שעולה מהמסמכים בתיק, ובהתחשב בעבירות ובחומרתן, הרי שבין שיקולי הענישה, גוברים במקרה זה שיקולי הגמול וההרתעה וקיים צורך בגזירת עונש מוחשי וחמור, אשר אולי הפעם הזאת יבהיר לנאשם כי מעשיו אינם משתלמים.

מקומו, נוכח כל אלו, הוא בחלקו המרכזי של מתחם הענישה ההולם.

לחובת הנאשם 2 שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש של התפרצות, כניסה לישראל, הפרעה לשוטר, שימוש בכוח ואיומים למנוע מעצר ועוד. בגין הרשעתו האחרונה ריצה הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, נוסף למאסרים קודמים, ותלויים ועומדים נגדו שני עונשי מאסר על תנאי- האחד בן **12** חודשים בגין כל עבירת רכוש והשני- **5** חודשים על עבירות לפי חוק הכניסה לישראל (גזר דין מת"פ 13-05-33509, בית משפט השלום בפתח תקווה, מיום 16.3.14). מקומו, נוכח כל אלו, הוא בחלקו המרכזי של מתחם הענישה ההולם.

עברו הפלילי של **נאשם 3** נקי ונטול הרשעות.

הנאשם 4 צבר לחובתו חמש הרשעות קודמות בעבירת מרמה, הסעת שוהים בלתי חוקיים, פריצה מרכב, גניבה מרכב, ואת האחרונה ביצע בחודש נובמבר 2015, בגין ריצה עונש מאסר.

הנאשם 5, בן 25 שנה, הוא צעיר הנאשמים.

לחובתו הרשעות קודמות רבות, רובן בעבירת רכוש הכוללות גניבה, התפרצות, קשירת קשר ושהיה בלתי חוקית, בגין ריצה עונשי מאסר בפועל.

הנאשם החל בדרכו העבריינית עוד בהיותו קטין, הורשע בבית המשפט לנוער, ומאז הוא מרצה מאסרים בגין העבירות שהוא מבצע פעם אחר פעם. את העבירות דן ביצע בעוד עונשי מאסר על תנאי תלויים ועומדים נגדו- **12** חודשים על כל עבירת רכוש מסוג פשע, ו-**6** חודשי מאסר על עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל (גזר דין מת"פ 15031-03-14, בית משפט השלום ירושלים, מיום 7.7.15).

כאמור, הנאשם צירף לתיק זה תיק נוסף, וגם בו הורשע בעבירות דומות של סיוע להתפרצות וגניבה. העבירות בתיק המצורף בוצעו כחודשיים לאחר שהעבירות בתיק העיקרי בוצעו, ועובדה זו בשילוב עברו הפלילי של הנאשם, ועל אף גילו הצעיר, מעידים על מעורבותו הרבה בפלילים, על חוסר מוראו את החוק והתעוזה הרבה בכניסה לישראל שלא כחוק, פעם אחר פעם, במטרה לבצע עבירות, תוך שהוא מסכן את הציבור.

לזכותם של הנאשמים תיחשב הודאתם ונטילת האחריות על מעשיהם. לזכותו של נאשם 3 ייזקף אף עברו הנקי ונטול ההרשעות.

לחובתם של הנאשמים (למעט נאשם 3, כאמור) ייזכר עברם הפלילי וכן העובדה כי נאשמים 1,2 ו-5 ביצעו את המיוחס להם בעת שמאסרים מותנים תלויים ועומדים נגדם.

צערם של הנאשמים כולם ניצב בפניי, וכן צער משפחתם. צער זה יחושב בעת שתגיע העת להפעלתם של המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדם, ואפעילם באורח מתון - חופפים בחלקם ומצטברים בחלקם.

עוד רשמתי לפני את ההבחנה אשר הציגו הצדדים בעניינו של נאשם 5, אשר עונשו צריך שיהיה מתון מזה של חבריו האחרים בשל חולשת הראיות בעניינו. אכבד את בקשתם המשותפת של הצדדים, אם כי מדובר בעמדה תמוהה במקצת המערבבת את תיקונו של כתב האישום עם נסיבותיו האישיות של הנאשם. ככל שהראיות בעניינו אינן בעוצמה הדרושה, חזקה על הצדדים כי תיקונו של כתב האישום יגלם חולשה זו. משהונח בפניי כתב אישום מתוקן, צץ ועולה עיקרון אחידות הענישה המחייבני אף הוא, כך שנמצאתי בין הפטיש (הודעתם המשותפת של הצדדים) לבין הסדן (עקרון אחידות הענישה), במיוחד לנוכח העובדה כי נתוניו האישיים של הנאשם אינם מסייעים לו, בלשון המעטה, ויש בהם כדי להציבו במקום עונשי אשר המעט שניתן לומר עליו הוא כי "אינו מן הנמוכים".

נוכח כל אלו, נדמה כי מקומם של נאשמים **1,2 ו-5** הוא בחלקם **המרכזי-עליון** של מתחמי הענישה אשר צוינו לעיל. **נאשם 4** אשר נגדו לא תלוי ועומד מאסר מותנה יעמוד על חלקם **המרכזי** של מתחמים אלו, ואילו נאשם **3** אשר עברו נקי יהיה בחלקו **התחתון** של מתחם הענישה ההולם בעניינו.

סיכומי של דבר, בהתאם לחלקו של כל אחד מהנאשמים בפרשה, העבירות בהן הורשע כל אחד מהם, דרגת החומרה השונה של העבירות בהן הורשעו ובהתחשב בכל האמור לעיל הריני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

1. עשרים וארבעה (24) חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו.

2. מופעלים בזאת שלושת המאסרים המותנים אשר הוטלו במסגרתו של ת"פ 46398-05-14, כלומר יחדיו 11 חודשי מאסר, אשר ירוצו חלקם (6 חודשים) במצטבר לעונש האמור בסעיף 1.

סך הכל ירצה הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל.

3. שמונה (8) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
4. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
5. פיצוי בסך ₪ 1,500 לכל אחד מהמתלוננים בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.18.

נאשם 2

1. עשרים וארבעה (24) חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו.
2. מופעלים בזאת שני מאסרים על תנאי אשר הוטלו במסגרתו של ת"פ 33509-05-13, 17 חודשי מאסר, אשר ירוצו חלקם (8 חודשים) במצטבר לעונש האמור בסעיף 1.

סך הכל ירצה הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל.

3. שמונה (8) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
4. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
5. פיצוי בסך ₪ 1,500 לכל אחד מהמתלוננים בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.18.

נאשם 3

1. שבעה עשר (17) חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו.
2. שמונה (8) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
3. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
4. פיצוי בסך ₪ 1,500 לכל אחד מהמתלוננים בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.18.

נאשם 4

1. שנים עשר (12) חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו.
2. שמונה (8) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

3. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון.

4. פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.18

נאשם 5

1. עשרים (20) חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו.

2. מופעלים בזאת 18 חודשי מאסר על תנאי, חציים בחופף, מת"פ 15031-03-14, כך שסך הכל **הנאשם ירצה 29 חודשי מאסר.**

3. שמונה (8) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

4. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

5. שישה (6) חודשי פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה מיום השחרור ממאסר. הנאשם יפקיד את רישיונו מיד עם שחרורו.

6. פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים בכתב האישום בתיק העיקרי וכן פיצוי בסך 5000 ₪ למתלונן בכתב האישום התיק המצורף. הפיצויים ישולמו עד ליום 1.10.18

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א טבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, בנוכחות הצדדים.